

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118101360/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Og Sølvør vædede sit Ansigt med Vandet: Han gned sine Øjne som med en livsfornyende Salve, han besprængte sine Hænder dermed og sit hede Bryst, han lod den spinkle Straale snø sig som et Sølvbaand op om begge sine blottede Arme.

Og berust langt stærkere af det ædru Vand end af den hedeste Vin gik næsten dansende tilbage til sit Leje og lagde sig paa de mange Skind, og saa laa han og stirrede ud i Kælderrummet, der syntes at blive lysere og lysere gennemtrukket af sitrende Guldtraade, og det var som Solen sad bag den skoddede Glug og spandt sit Guldvæv dybere og dybere ind i hans Fængsel, trak sine Traade i en bred Rundkres og befæstede dem i alle Rummets Hjørner, og mellem alle disse løb der af sig selv Tværtraade, der sprang frem fra den ene gyngende Stræng til den anden. Og tilsidst var han spundet ind i hele den luende Væv, og nu begyndte selv Væggene at faa Farve, og Hvælvingen funkede som Kobber, gennem-aaret af Sølvtraade . . . .

. . . Hvor længe Sølvør havde sovet, vidste han ikke. Han anede ikke, om Nat havde afløst Dag og denne paany var veget for Nat, eller om han kun havde sovet en Time. Men